

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vbi sint in nobis animæ vires. 12

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

psum celauit, nequaquam tamen aliquid in nobis nisi per sanctissimā humanitatem suā vult operari. Per Adam siquidem progenitorem nostrum iam olim lapsi fuimus & eramus filij irę, diuina fruitione priuati. Sed per nouum Adam, qui Iesus, id est, saluator dicitur, reparati sumus.

Primo, quid sint, & vbi sint in nobis animę vires. Cap. XII.

Sciendum est itaq; animam sex habere vires, & affectiones septem. Pręter has ornata est quinque sensibus, & eius substātia est esse, viuere, sentire & intelligere. Opus vero, ad quod condita est, ipsum est Deum cognoscere, amare atque illo frui. Porro vires superiores in hominis capite sitę sunt. Intellectus quidem in eius anteriori parte existit, eique seruiunt oculi, & in hac vi intellectiua Dei sapientia est & operatur. Memoria vero in occipite est, in cerebro videlicet, & vtitur ministerio aurium, estque in ea, & operatur potentia Dei. Voluntas denique in superiori vertice capitis existit, cui reliqui sensus inserviunt, videlicet gustus, tactus & odoratus, estq; in ea bonitas Dei. Inferiores autem animę vires sunt in corde hominis. Ipsam quidem dexteram partem cordis vis concupiscibilis occupat, habens sibi subiectas tres affectiones, quę ad ipsam sunt inclinatę, videlicet, spę, amorem & gaudium. Sinistram vero partem cordis occupat vis irascibilis, quę similiter habet sub se tres affectiones ei sese applicantes, videlicet, odium, timorem & tristitiam. Postremo vis rationalis in medio cordis sita est, habens intra se scintillam animę, quę synderesis appellatur, quę

LIBER I.

quæ semper omni malo repugnat, eique pudor
subiicitur.

Secundo, cur hæ vires animæ collatæ
sint. Cap. XIII.

EST autem memoria ob hoc animæ colla-
ta, quatenus in Deo per bonas cogitatio-
nes quiesceret. Intellectus vero, quatenus
Deum cognosceret, & in spiritu supra seipsam
se leuaret. Voluntas autem, vt Deum amaret et
peccata fugeret, essetq; cum Deo vnus spiritus,
& nihil vellet, nisi quod eius esset consonū vo-
luntati. Vim concupiscibilem sortita est, vt in
cunctis Dei gloriam, & super omnia summum
bonum appeteret. Rationalē, vt per eam discer-
neret inter bonum & malum, spretoq; malo, bo-
num duntaxat eligeret, vim irascibilem, vt for-
titer omni malo resisteret. Præter has iam dictas
vires, datæ sunt animæ tres naturales inclinatio-
nes, amor videlicet, vt summum bonum dilige-
ret: spes, vt in summo bono speraret: gaudium,
vt in bono perenni gauderet. Hasque tres affe-
ctiones ad hoc accepit, vt per eas virtutum ex-
ercitijs incumberet, quemadmodum istæ subse-
quentes ob hoc ei collatæ sunt, vt per eas malo
resisteret: verbi gratia, timor, vt Deum reuerere-
tur: tristitia, vt solummodo ob Dei contemptum
& sua peccata doleret: odium, vt malum odiret
& auersaretur. Insuper datus est ei naturalis pu-
dor, vt peccata perpetrare erubesceret, et nequā
quam benè agere Deoq; seruire verēcudaretur.

Tertio, in quæ mala vires ipsæ corruer-

sint. Cap. XIII.

Sed